

BRANCHEN	2
SPILLEFILM	3
ELEMENTER I FORENINGENS FILMPOLITIK - SPILLEFILM	3
TALENTUDVIKLINGSPULJEN	4
BIOGRAFKLUB DANMARK	4
HOLD BACK	4
FILMTRÆF SVENDBORG	5
CARTOON FORUM & CARTOON FESTIVAL	5
KORT- OG DOKUMENTARFILM	5
KORT&DOK	6
GULDDOK 2005 OG CPH:DOX	6
TV-PRODUKTION	6
PRODUCENTFORENINGENS MEDIEPOLITISKE OPLÆG	7
VIDEREUDDANNELSE FOR TV-TILRETTELÆGGERE	8
TVFESTIVAL.DK 2005	8
REKLAMEFILM	9
STANDARDKONTRAKT PRODUCENT-ANNONCØR	9
FORENINGEN TIL REKLAMEFILMENS FREMME	10
COMPUTERSPIEL	10
DADIU	10
E3	11
INFORMATION OG CORPORATE	11
INTERNATIONALT SAMARBEJDE	11
REKLAMEFILMOMRÅDET: CFP-E	12
TV-OMRÅDET: CEPI	12
SPILLEFILM-OMRÅDET: FIAPF	13
COMPUTERSPIEL-OMRÅDET	13
OVERENSKOMSTER MV.	14
SPILLEFILM	14
TALENTUDVIKLING – NEW DANISH SCREEN	15
TALENTUDVIKLING - ANDRE	15
REKLAMEFILM	16
NCB:	17
KABEL-, BLANKBÅND OG AVU-MIDLER	17
ORGANISATORISK	19
BESTYRELSE	20
MEDLEMMER:	20
SEKRETARIAT	21

Bilag:

*Foreningens aktivitetsregnskab; Bilag 1 **Fejl! Bogmærke er ikke defineret.***
*Foreningens principsager; Bilag 2..... **Fejl! Bogmærke er ikke defineret.***
*Foreningens anvendelse af ufordelbare midler fra FILMRET; Bilag 3 **Fejl!***
Bogmærke er ikke defineret.

Branchen

Kulturindustri – kreativ industri – oplevelsesøkonomi; Producentforeningens medlemmer er repræsenteret i alle de populære betegnelser, med en omsætning i produktionsleddet på over 2 mia kr.

Det stiller store krav til foreningen, der som interesse- arbejdsgiver- og service-organisation har ambitioner om at arbejde for bedst mulige rammebetingelser for 6 sammenhørende, men vidt forskellige brancher:

- Σ Spillefilm
- Σ Dokumentarfilm
- Σ Reklamefilm
- Σ TV-programproduktion
- Σ Informations- og corporate-produktion
- Σ Computerspil og new media

Kort beskrevet som: branchen.

Foreningens overordnede målsætning er at sørge for, at branchen er synlig i den politiske debat, at stille de krav til rammebetingelser, der kan udvikle branchen og de enkelte virksomheder, at forsvare branchens interesser mod tilsigtede eller utilsigtede overgreb, at arbejde for at branchen har den nødvendige arbejdskraft til rådighed – på bedst mulige betingelser, at hjælpe og assistere medlemmerne i sager af fælles interesse, og sidst men ikke mindst at medvirke til branchens faglige udvikling.

Foreningen arbejder på et værdigrundlag baseret på åbenhed, hjælpsomhed og professionalisme – og så må det gerne være sjovt.

Denne beretning – med bilag – dokumenterer, at foreningen kvantitativt arbejder efter at opfylde målsætningerne – og det er op til medlemmerne at vurdere, om foreningen gør det ”godt nok”.

Der er ingen tvivl om at man altid kan gøre ting bedre. Der vil i en branche som denne altid være nye områder, man kan tage fat på.

Det er interessant at bemærke, at branchen i de sidste 4 år er blevet meget politiseret – og det er positivt ment. Alle foreningens produktionsområder har stor bevågenhed i den offentlige og politiske debat, og det er symptomatisk at både foreningen og de enkelte medlemmer – uanset produktionsområde – har fået god og let adgang til de politiske beslutningstagere.

En del af politiseringen har medført, at der er en kraftig øget interesse i branchens område fra foreninger og organisationer, man normalt ikke forbinder med oplevelsesøkonomien. Det betyder kort sagt, at foreningens interessefelt ikke blot skal koncentrere sig om Christiansborg og Brussel – men at der er muligheder ved at sprede foreningens aktiviteter bredere ud.

Udviklingen skyldes både, at foreningens medlemmer dækker en interessant og attraktiv industri, men også som det indledningsvist er påpeget, at branchen

udgør en væsentlig del af oplevelsesøkonomien, der både på nationalt og internationalt plan identificeres som et af Danmarks og Europas vækstområder.

Men med vækst følger der krav – krav om at branchen udvikler sin professionalisme, således at den kan påtage sig prædikatet ”at være en etableret industri”. Dette krav har selvfølgelig afsmittende virkning på branchens forening.

På den baggrund har Producentforeningens bestyrelse i det foregående år undersøgt mulighederne for medlemskab af Dansk Industri (DI). DI har i de seneste år ekspanderet voldsomt ud over de traditionelle DI-industrier og er derfor en naturlig samarbejdspartner for Producentforeningen. Efter et længere forløb besluttede Producentforeningen, at tiden ikke er inde til, at foreningen melder sig ind i en hovedorganisation som DI (eller lignende), og takkede derfor nej til medlemskab med et ønske om et udvidet samarbejde.

Spillefilm

I løbet af 2006 skal der forhandles et nyt filmforlig på plads. Derfor har Producentforeningen brugt efteråret på dels at få opdateret dokumentationen for hvordan det så egentlig går under det nuværende forlig, dels at prioritere og skærpe argumenterne på det filmpolitiske område.

Blandt forudsætningerne i det nuværende filmforlig var, at budgetterne ikke måtte stige og at øget støtte ikke måtte medføre voldsomme lønstigninger. Derfor har foreningen haft behov for at undersøge den økonomiske udvikling hen over perioden og har indhentet oplysninger om samtlige spillefilm fra 1996 til 2004. Disse oplysninger er bearbejdet og analyseret, og der kan drages en række konklusioner, som vil ligge til grund for foreningens filmpolitiske oplæg.:

Der er sket en væsentlig forøgelse af producentens egenkapital.

Kravet til antal solgte billetter er steget

Tv-stationerne er forholdsmæssigt engageret i flere film

Priserne for visningskøb er væsentlig mere differentieret på de enkelte film

Investeringsandelen er generelt set blevet reduceret.

Elementer i foreningens filmpolitik - spillefilm

Producentforeningens anbefalinger til det kommende filmforlig afventer en nærmere diskussion og prioritering, men som udgangspunkt vil foreningen lægge vægt på:

Σ At gentage den politiske anbefaling om spredning af støtten og indføre en administration af 60-40 ordningen, således at også film med større budgetter kan få den støtte filmene har behov for.

Σ At talentudviklingspuljen ændres fra at være en egentlig konsulentordning, hvor det er én person, der afgør hvilket nyt talent, der skal afprøves, til at det er producenterne selv der vælger hvilke talenter, de tror på.

Σ At DFI's forpligtelse til at anvende 25% af støttemidlerne til børne- og ungdomsfilm suppleres med en revideret støtteordning for disse film.

Σ At tv-stationernes engagement i spillefilm fastholdes

- Σ At standardkontrakten fortsættes inden for de politiske rammer, der er givet i nuværende filmforlig, og at den evalueres og nyforhandles mellem parterne.
- Σ At der afsættes midler til etablering af regionale filmfonde

Producentforeningens filmpolitiske oplæg forventes klar til offentliggørelse i løbet af foråret.

Talentudviklingspuljen

På medlemsmøderne i løbet af året har især tre emner presset sig på: Talentudviklingspuljen, Biografklub Danmark og holdback-reglerne.

Det er fortsat foreningens opfattelse, at der er problemer med talentudviklingspuljen. Det er glædeligt at se, at den første film under puljen, En Soap, fik en strålende modtagelse ved premieren under Berlin Filmfestivalen, men det ændrer ikke ved foreningens generelle opfattelse af, at talentudviklingen bør tage udgangspunkt i branchen og at ansvaret bør ligge hos producenten.

Biografklub Danmark

Biografklub Danmark, der tilbyder biografbilletter til halv pris, er efterhånden blevet en voldsom anstødssten. De producenter, der har film med i ordningen, er naturligt nok glade for den ekstra omsætning, men er jo samtidig nødt til at acceptere en halvering af billetprisen. Producenter, der ikke har film med i ordningen, ser, også ganske naturligt, ordningen som voldsomt konkurrenceforvridende. Producentforeningen har gentagne gange forsøgt at komme i dialog med Biografklub Danmark og har specifikt ønsket at deltage i klubbens bestyrelse. Det oprindelige formål med klubben – at få flere mennesker i biografen og at støtte de smallere film er kun delvis nået. Til gengæld er der en række uheldige sideeffekter: Klubben fungerer i realiteten som ”smagsdommer” og breder efterhånden denne indflydelse ud til også andre områder en film. De danske film i udvalget er ikke de smalle film, der ellers kunne trænge til en særlig markedsføringsindsats, men i allerhøjeste grad mainstream-film, og målet med at medtage dem i klubben er ganske indlysende at trække publikum til. Producentforeningens krav til Biografklub Danmark er, at foreningen ønsker indflydelse på filmvalget i sæsonen 2006-07.

Hold back

Endelig kører der en længerevarende diskussion med DFI om hold backreglerne og reglerne for dispensation. Den eksisterende hold back periode er på 6 måneder, men især de amerikanske distributører ønsker at kunne sende filmene ud på DVD tidligere. Producentforeningens holdning til spørgsmålet er, at der bør foretages en grundig undersøgelse af markedet, inden hold back reglerne eventuelt ændres.

Filmtræf Svendborg

Producentforeningen var, sammen med FAFID og Danske Biografer, i august 2005 med til at arrangere Filmtræf Svendborg.

Filmtræf Svendborg udspringer af FAFIDs mangeårige tradition med et årsmøde, hvor der, udover det foreningsmæssige, er mulighed for at se årets film. Da Svendborg som forholdsvis ny filmby havde behov for en markering på lokalt plan, gik de tre parter sammen om at arrangere filmtræffet som en kombination af et publikumsarrangement og mere specifikke filmfaglige events. Filmtræffet, der varede en uge, afsluttedes med gallafest. Det er planen at gentage projektet i 2006.

Cartoon Forum & Cartoon Festival

Også i Kolding var Producentforeningen med til byfest. Cartoon Forum arrangeres hvert år i skiftende europæiske byer, og da Producentforeningens animationsproducenter kunne se en fordel i at trække Forum til Danmark, gik Producentforeningen ind i dette for 2 år siden. Det lykkedes at trække Cartoon Forum til Kolding i september, og Kolding Kommune ønskede at benytte lejligheden til at tilbyde borgerne en række animationsarrangementer i en Cartoon Festival. Producentforeningen fik opgaven som koordinator af denne festival og som dansk agent mellem Cartoon Forum og danske underleverandører. Arrangementet i Kolding var en stor succes og har haft stor betydning for de danske animationsproducenter.

Kort- og dokumentarfilm

Elementer i foreningens filmpolitik - kort- og dokumentarfilm

2006 bliver som nævnt filmforligs-år, og det gælder naturligvis også for kort- og dokumentarfilm. Producentforeningens prioriteringer i den forbindelse er ganske kort at fastholde og gerne øge støtten til kort- og dokumentarfilm, men især at sikre den enkelte film en bedre økonomi, også hvis det betyder, at der skal produceres færre film. Samarbejdet med tv-stationerne er ligeledes højt prioriteret, og foreningens mål er at fastholde kravet fra det nuværende filmforlig om at tv-stationerne skal engagere sig i kort- og dokumentarfilmproduktion for 7 mio. kr. årligt pr tv-station. I løbet af 2005 har Radio- og Tv-nævnet kigget på tv-stationernes opfyldelse af dette krav. DR lever til fulde op til filmforligets krav, men det står knap så godt til på TV 2/Danmark. I forligsperioden har stationen blot investeret 1,5 mio.kr i 2004 mod de krævede 7 mio. kr. I alt over perioden har TV 2/Danmark et efterslæb, der betyder, at stationen skal investere 12,3 mio. kr. årligt i 2005 og 2006 for at leve op til kravene. Producentforeningen, DFI og TV 2/Danmark har alle givet deres bud på situationen, med det foreløbige resultat, at TV 2/Danmark er pålagt at leve op til kravet. På længere sigt kan det dog forventes, at der skal findes en anden måde at fastholde tv-stationernes engagement, end meget håndfaste øremærkninger. Det fremgår tydeligt af TV 2/Danmarks oplæg til medie- og filmforlig, at både øremærkninger, standardkontrakt og krav om standardvilkår ligger meget langt væk fra stationens selvopfattelse.

Som på tv-området og på spillefilmområdet ønsker foreningen at professionalisere branchen og lægger derfor op til at der etableres standardkontrakter på alle områder. For kort- og dokumentarfilmernes vedkommende ligger det lige for at lade sig inspirere af standardkontrakten for spillefilm med de nødvendige justeringer, der kræves i forhold til at det er en anderledes produktion.

Kort&dok

Producentforeningen har siden 2004 årligt afholdt et dokumentar-seminar, hvor blandt andet foreningens prioriteringer på området er blevet diskuteret igennem, og således også i 2005. På alle afholdte seminarer har distributionen og tilgængeligheden af dokumentarfilm været på dagsordenen, og det er derfor med stor fornøjelse, at foreningen nu omsider har kunnet etablere kort&dok – en internetbutik, hvorigennem private kan købe kort- og dokumentarfilm (www.kortogdok.dk). Kort&dok er blevet til i samarbejde med DFI og DBC Medier og baserer sig på den infrastruktur, som allerede er etableret i forbindelse med DFIs distribution til det ikke-kommercielle marked.

GuldDok 2005 og Cph:dox

2005 blev desuden andet år med Producentforeningens dokumentarfilmpris, GuldDok. Prisen er blevet vel modtaget og samarbejdet med cph:dox sikrer gode rammer for afholdelse af prisuddelingen.

Årets GuldDok 2005 gik til:

Bedste Børne Dok Erlend E. Mo: Kan man dø i himlen. Produceret af Magic Hour Films

Bedste Korte Dok Tine Katinka Jensen: Angie. Produceret af Den Danske Filmskole

Bedste Lange Dok Tómas Gislason: Overcoming. Produceret af Nordisk Film Production

Bedste Dok – KLIP Morten Højbjerg: Overcoming. Produceret af Nordisk Film Production

Bedste Dok – LYD Niels Arild: Kan man dø i Himlen. Produceret af Magic Hour Films

Bedste Dok – FOTO Lars Skree, Sebastian Winterø, Nic Hofmeyr: The Swenkas Produceret af Cosmo Doc

Årets Debut Dok Andreas Johnsen: Mr Catra the Faithful. Produceret af R & R

Årets GuldDok Jeppe Rønde: The Swenkas. Produceret af Cosmo Doc

Cph:dox er velestimeret i branchen, og Producentforeningen glæder sig over, at det ser ud til at lykkes for cph:dox at etablere et alternativt distributionssystem, Dox on wheels, der bringer dokumentarfilm rundt i hele landet til foreninger og bioografer.

Tv-produktion

2005 har været et år med mange forandringer inden for tv-branchen. Nye firmaer er skudt op, gamle har omstruktureret og rigtig mange mennesker har skiftet arbejdsplads i løbet af året. Foreningens vurdering er, at der ikke er tale om krise på nogen måde, men om et generationsskift i branchen.

I forenings-regi har året været præget af opvarmning til medieforligsforhandlingerne. Foråret blev brugt til indsamling af data og til analyser af branchen og markedet. Efter sommerferien blev selve det mediepolitiske oplæg så færdiggjort, og det blev i oktober distribueret til interessenter: dels til samarbejdsparter, andre organisationer m.fl., dels til de mediepolitiske ordførere. I lighed med tidligere år inviterede foreningen Folketingets kulturudvalg på besøg i branchen, denne gang et besøg hos Nordisk Film. Her fik politikerne – udover at få udleveret det mediepolitiske oplæg – en gennemgang af de forskellige produktionsområder. Besøget har givet et godt grundlag for at kontakte ordførerne i både filmpolitiske og mediepolitiske spørgsmål.

Foreningen har desuden haft en del diskussioner med andre organisationer, som f.eks. Dansk Industri, der nu gerne vil opfattes som en medie-organisation og som følge heraf har taget initiativ til en række aktiviteter på området – senest en mediekonference i januar. DI er således også kommet med et mediepolitisk oplæg, hvor væsentlige dele er afstemt med Producentforeningen.

Producentforeningens mediepolitiske oplæg

Foreningens mediepolitiske oplæg fokuserer på både volumen og vilkår. I forbindelse med det nuværende medieforlig fik DR for første gang pålagt at lægge en fast andel af produktionen uden for huset, hvilket var et resultat af Producentforeningens indsats op til forhandlingerne. Erfaringerne frem til nu har generelt været positive; samarbejdet med DR forløber konstruktivt, men det er fortsat foreningens opfattelse, at DR lægger for lidt ud. For at opnå den ønskede effekt – både økonomisk og kreativ konkurrence på programproduktion – skal udliciteringen op i en helt anden størrelse. DR er ikke enig, og diskussionen står nu om hvilke programtyper, der kan betragtes som udlægningsegnete.

Målet fra Producentforeningens side er ikke blot en større andel af programproduktionen. Også vilkårene i forbindelse med de konkrete produktioner skal reguleres. For alle tv-stationer gælder det, at forhandlingsforholdet er meget skævt. Producenten er placeret i en rolle som ren underleverandør i et marked med reelt kun én kunde. Hermed er forhandlinger om pris, rettigheder osv i praksis på skrømt, og det er foreningens ønske, at der forhandles en række standardvilkår på plads, så det ikke er op til den enkelte producent at forsøge at få rimelige vilkår. Forbilledet er, som så ofte, det engelske marked, hvor der nu gælder et sæt terms of trade for hver enkelt tv-station – et sæt regler, der beskriver både forhandlingsprocedurer, rettighedsoverdragelse og vejledende priser på programmer. Producentforeningens holdning er, lidt forenklet, at når et så stort og dominerende marked som det engelske har fundet det nødvendigt at regulere markedet, så er det indlysende nødvendigt på det danske marked.

Producentforeningen ønsker desuden, at det kommende medieførlig fastholder TV 2/Danmark som entreprisestation med en præcisering af at entrepriseforpligtelsen også omfatter udvikling af programmer i det eksterne produktionsmiljø.

Det samme gælder de otte TV 2-regioner, der i dag ikke lever op til kravene om at være entreprisestationer, men har en usund sammenblanding af udsendelsesvirksomhed og programproduktionsvirksomhed.

Kravet til hvor stor en andel af DRs programmer, der skal købes i det private miljø, skal øges så markant, at DRs dominerende position i markedet for programproduktion reduceres.

For at styrke udviklingen af danske tv-programmer efter engelsk forbillede skal politikerne kræve, at de enkelte danske tv-stationer og Producentforeningen, udarbejder et sæt standard samhandelsbetingelser der:

Σ sætter rammerne for samarbejdsprocessen mellem producent og den enkelte tv-station om de enkelte programmer.

Σ giver vejledende priser på hvad et gennemsnitsprogram inden for de enkelte genrer skal koste

Σ præciserer hvilke rettigheder tv-stationen skal have overdraget for at kunne opfylde sin rolle som udsendelsesvirksomhed.

Videreuddannelse for tv-tilrettelæggere

Som det fremgår er der mange områder, hvor Producentforeningen er uenig med tv-stationerne, men der er heldigvis flere, hvor der er et godt og frugtbart samarbejde. Tvfestivalen, som i 2005 blev afholdt for sjette gang, er et eksempel på et projekt, der ikke kunne finde sted uden et konstruktivt samarbejde mellem alle i branchen. I 2005 blev et nyt initiativ føjet til listen: Videreuddannelse for tv-tilrettelæggere; et efteruddannelsesforløb for tv-tilrettelæggere med nogle års erfaring. Uddannelsen er blevet til på initiativ af Producentforeningen, TV 2 og DR, og det første hold studerende begyndte i foråret 2005 på det første af de i alt 5 moduler, som uddannelsen består af. Første hold har nu afsluttet forløbet, og uddannelsen har fået megen ros, både af de studerende og gennem den afsluttende evaluering ved PLS Rambøll. Det er lykkedes at få finansieringen på plads til endnu et forløb, og et nyt hold kan gå i gang allerede i april 2006.

Inspireret af denne uddannelse nedsatte Undervisningsministeriet i efteråret en arbejdsgruppe, der skulle undersøge mulighederne for at etablere en "rigtig" uddannelse på området. På overraskende kort tid er det lykkedes at få sammensat en bacheloruddannelse for tv- og medietilrettelæggere, og det første hold kan begynde på Den Grafiske Højskole til september.

Tvfestival.dk 2005

Som nævnt var det ottende gang Tvfestivalen blev afholdt. I 2005 foregik det på IT-universitetet, og med de efterhånden sædvanlige 350 gæster, omkring 50 sessions og med støtte fra alle fire danske tv-stationer blev det ikke alene en

indholdsmæssig succes. Det lykkedes også at få festivalen til at balancere økonomisk.

Også den afsluttende gallafest fulgte traditionen, og der blev uddelt de obligatoriske tv-priser. I 2005 gik priserne til:

Årets nyhedshistorie: Henriette Kjær dømt som dårlig betaler. TV 2 Nyhederne.

Sendt på: TV 2

Årets dokumentarprogram: TV 2 Dok/ Sindssygt farlig. TV 2 Østjylland. Sendt på TV 2

Årets dokumentarserie: Herluftsholm. DR. Sendt på DR 1

Årets børne- og ungdomsprogram - journalistik: Rundfunk. Koncern TV- og Filmproduktion. Sendt på TV 2

Årets livsstilsprogram: Kontant. DR. Sendt på DR1

Årets specialprogram: Jersild og Spin. DR. Sendt på DR2

Årets fotograf: Thomas Marott/ Tammie og drengene Easy Film. Sendt på TV 2

Årets klipper: Pernille Bech Christensen / Tammie og drengene. Easy Film. Sendt på TV 2

Årets kvindelige tv-vært: Cecilie Frøkjær

Årets mandlige tv-vært: Jes Dorph-Petersen

Årets realityprogram: FC Zulu. Nordisk Film. Sendt på TV 2 Zulu

Årets tv-show: P3 Guld. DR. Sendt på DR2

Årets tv-underholdning: Vild med dans. Mastiff Media. Sendt på TV 2

Årets børne- og ungdomsprogram - underholdning: Amigo. DR. Sendt på DR1

Årets comedy: Klovn. Zentropa. Sendt på TV 2 Zulu

Årets tv-drama: Krøniken. DR. Sendt på DR1

Årets kvindelige skuespiller: Anne Louise Hassing

Årets mandlige tv-skuespiller: Anders W. Berthelsen

Årets nyskabelse: FC Zulu

Årets tv-program: Krøniken

Årets Otto: Bubber

Reklamefilm

Markedet for produktion af reklamefilm er fortsat domineret af inhouseselskaberne. Producentforeningens vurdering er, at op mod 60 % af markedet ligger hos inhouseselskaber. Set med internationale briller er det vanskeligt at forklare hvad denne tendens skyldes. Ingen af de lande, vi i øvrigt sammenligner os med, har oplevet en så voldsom konkurrence fra inhouseselskaber, selv om der også i andre europæiske lande sker ændringer i markedet. Det er et marked, hvor foreningen ikke har mange muligheder for at ændre vilkårene generelt, og de ændringer der skal ske, må ske i de enkelte firmaer.

Standardkontrakt producent-annoncør

I 2005 tog foreningen sammen med Dansk Annoncørforening fat på at få udarbejdet en standardkontrakt til brug for aftaler, der indgås direkte mellem annoncør og producent. Standardkontrakten beskriver, på samme måde som den gammelkendte kontrakt mellem bureau og producent, alle forhold omkring

produktionen og vil forhåbentlig gøre det lettere og mindre risikabelt for producenter at vurdere, om aftaler direkte med annoncøren kan være en fordel.

Foreningen til Reklamefilmens Fremme

Producentforeningen har gennem de seneste år prioriteret samarbejdet i FRF – Foreningen til Reklamefilmens Fremme – højt, som et væsentligt forum for samarbejde mellem bureau, annoncør og producent. Der har dog gennem 2004 og 2005 været mindre aktivitet i FRF end ønsket. Dette er baggrunden for, at Producentforeningen i FRF har bakket op om Dansk Annoncørforenings forslag om at lade FRF finansiere en Cannes Lions-delegation af annoncører. På trods af Cannes Lions' bestræbelser de sidste år, er der fortsat kun få annoncører med til reklamefilmfestivalen, og de danske annoncører glimrer i særdeleshed ved deres fravær. Da Cannes Lions er en fremragende mulighed for annoncører for at få et indblik i reklamefilmens verden, er det helt i tråd med FRF's ånd at være vært ved et introducerende besøg for 10-15 store annoncører.

Computerspil

Computerspil er fortsat et vigtigt indsatsområde i Producentforeningen. Branchen er stadig ny og har ikke etableret sig med institutioner og støtteordninger, som andre af foreningens områder. Derfor er foreningens indsats på dette område også lidt anderledes end når det f.eks. drejer sig om spillefilm. Dels er der et behov for blot at samle branchen, dels kan foreningens indsats ikke isoleres til medlemsvirksomhederne. Med en så ny branche er der opstået et nyt marked for forskning, markedsundersøgelser og konferencer, og der er snart ikke den forening eller den institution, der ikke gerne vil tegne branchen.

DADIU

2005 har fra foreningens side været præget af uddannelse. Uddannelsen for spiludviklere under Det Danske Akademi for Digital Interaktiv Underholdning, DADIU, blev etableret i januar 2005, og det første hold har gennemført den første af to fællesproduktioner. DADIU har i 2005 været i fare for at lukke ned, da der ikke umiddelbart kunne findes penge til dækning af administrationsudgifterne og udgifter i forbindelse med fællesproduktionen. Producentforeningen henvendte sig derfor til kulturministeren, som i december meddelte, at ministeriet vil bevilge de manglende 1,4 mio. kr. Akademiet er et samarbejde mellem kandidatuddannelser på IT-Universitetet, DTU, Århus Universitet, Aalborg Universitet og Københavns Universitet samt Danmarks Designskole, Den Danske Filmskole og Animationsværkstedet CVU Midt Vest i Viborg. De studerende forbliver på deres egne institutioner, hvor de som en del af deres uddannelse følger et fællespensum og en gang om året mødes for at producere i fællesskab. Selve produktionerne strækker sig over henholdsvis 4 og 8 uger, hvor de studerende ud fra deres faglige baggrund tildeles de roller, de ville have på en rigtig spilproduktion. Producentforeningen har været med til at etablere uddannelsen og er repræsenteret i DADIUs bestyrelse.

Desuden udbyder It-vest fra januar 2006 en ny master-uddannelse, der primært retter sig mod udvikling af computerspil. Producentforeningen ser uddannelsen som et led i at sikre tilstrækkeligt med kvalificeret arbejdskraft i Danmark og bakker initiativet op.

E3

Ved den årlige computerspilmesse i Los Angeles, E3, var Producentforeningen sammen med Handelskontoret i Los Angeles vært ved en reception hos den danske handelsattaché. Målet var dels at sætte fokus på danske spiludviklere, dels at bane vejen for en større indsats i forbindelse med E3 2006. Der er da også nu planer om en decideret deltagelse i E3 fra Producentforeningens side i form af deltagelse i et fællesnordisk eksportprojekt.

Information og corporate

Producenter af informations- og corporate-produktioner leverer langt hen ad vejen grundlaget for branchen, men det er ikke de medlemmer, der benytter sekretariatets ydelser mest.

Dele af informations- og corporate-markedet domineres af firmaer, der har en urimelig konkurrencefordel med licensmidler i ryggen. Det drejer sig om TV 2 Regionerne og deres datterselskaber, som udbyder "anden produktion" i direkte konkurrence med de uafhængige producenter. Som bekendt indgav Producentforeningen i slutningen af 2004 en klage til EU kommissionen over dette i erkendelse af, at det gennem årene ikke er lykkedes at finde en politisk løsning på problemet. EU klagen er endnu ikke blevet behandlet af kommissionen. I forbindelse med forberedelser til medieforliget har foreningen endnu en gang diskuteret problemet med Kulturministeriet, og der er fortsat ikke udsigt til en løsning på problemet.

Sekretariatet tager på turne til især de jyske producenter inden for denne produktionskategori.

Internationalt samarbejde

Producentforeningen har et stærkt internationalt netværk til producentforeninger i hele Europa. Netværket dækker alle foreningens produktionsområder. Producentforeningen er endvidere medlem af de europæiske producentforeninger inden for de enkelte områder.

Producentforeningen lægger vægt på at være medlem af europæiske organisationer, der består af nationale producentforeninger. Dette giver den største politiske styrke. Derimod ønsker foreningen ikke at støtte organisationer, der ikke er funderet i nationale organisationer.

Det internationale arbejde benyttes til udveksling af erfaringer mellem de enkelte lande, og til at påvirke det internationale lovgivningsarbejde, særligt i EU.

Det skal særligt fremhæves, at der er en tæt og løbende kontakt mellem sekretariatscheferne fra de tre nordiske lande, Danmark, Norge og Sverige. Et samarbejde, der har sin hovedvægt på spillefilm- og tv-produktion.

Reklamefilmområdet: CFP-E

Producentforeningens sekretariat er fortsat sekretariat for CFP-E – Commercial Film Producers of Europe. Den væsentligste aktivitet i CFP-E er den årlige Young Director Award, som i 2006 afholdes for ottende gang. Herudover står CFP-E, sammen med AICP, den amerikanske producentforening på reklamefilmområdet, samt Kodak, bag det årlige World Producers Summit, der, i lighed med Young Director Award, afholdes i Cannes samme uge som den internationale reklamefestival Cannes Lions.

Sekretariatet er, sammen med foreningens reklamefilmgruppe, ved at vurdere, om det fortsat er et aktivt at have sekretariatet for CFP-E.

TV-området: CEPI

Producentforeningen er medlem af CEPI, der er den europæiske tv-producentorganisation, men som har en del overlappende ift. spillefilm- og dokumentarfilmområdet. CEPI har hovedsæde i Brussel, og har som hovedfunktion at agere i forhold til EU-systemet med lobbyvirksomhed over for EU-kommisionen og dens embedsmænd, EU-parlamentet og ikke mindst de andre interesseorganisationer, der er tilstede i det europæiske, mediepolitiske miljø.

Hovedindsatsområdet for CEPI i 2005 har været revisionen af tv-direktivet, der indeholder de to krav om at tv-stationer i Europa

- 1) skal have minimum 50% nyere europæiske programmer.
- 2) skal købe minimum 10% af deres programmer hos europæiske producenter.

Det er CEPI's krav at indie-kvoten skal forhøjes til 25%, samt at der skal være en definition af uafhængige producenter, der bl.a. indeholder krav om at rettigheder til programmerne falder tilbage til producenten, samt at producenten frit kan vælge hvilke faciliteter mv. han vil anvende til det enkelte program.

Denne definition er vigtig for at undgå, at europæiske tv-stationer omgår kvoten om entreprisproduktion.

Det er endvidere et krav fra CEPI, at kvoterne kommer til at omfatte on-line-tjenester (on-demand-tjenester), og endelig har CEPI arbejdet for at product placement tillades i tv-programmer – inden for visse rammer.

Danmark opfylder altovervejende de europæiske kvoter. Når den europæiske diskussion er vigtig for den danske tv-produktionsindustri, er det fordi Danmark også bør følge den altovervejende europæiske trend om at adskille broadcast fra produktion, og anerkendelsen af at programproduktion skal være et frit marked

uden de markedsbarrierer, som især de europæiske public serviceinstitutioner har opbygget.

EUkommissionen har nu færdiggjort deres forslag til revision af tv-direktivet. Forslaget ligner status quo i forhold til det nugældende direktiv, men forslaget indeholder en vigtig udvidelse af direktivet til on-linetjenester. Direktivforslaget er nu til høring i medlemslandene, ligesom parlamentet skal behandle forslaget. CEPI arbejder videre.

Udover tv-direktivet, har CEPI bl.a. arbejdet med:

Etablering af social dialog i medieindustrien. Social dialog sker i samarbejde med de europæiske mediefagforeninger, for at få en platform ind i de nye EUmedlemslande.

MEDIA-programmet der er under revision. Den største og meget svære udfordring er at få forhøjet budgetrammen til MEDIAprogrammet, således at det følger med udvidelsen af EU til 25 medlemslande.

Da CEPI er den organisation, der har størst indflydelse i Brussel, vil Producentforeningen fortsat være et meget aktivt medlem i CEPI.

Spillefilm-området: FIAPF

Producentforeningen er medlem af FIAPF, der er den internationale (hele verden) spillefilmproducentforening.

Der har i 2005 været store organisatoriske forandringer i FIAPF, med udskiftning i ledelsen og reduktion af medarbejdere. FIAPF har derfor ikke været så aktiv i 2005 som tidligere år.

FIAPF's hovedindsatsområder er:

- festivalgodkendelse
- varetagelse af producenterens interesser inden for ophavsret ved at være meget synlige i de internationale WIPO-forhandlinger.
- TV-direktiv (se ovenfor)

Producentforeningen er ikke et meget aktivt medlem af FIAPF, men deltager i møderne og følger de sager, der arbejdes med i organisationen.

Computerspil-området

Computerspilområdet er også ift international organisering en meget ung industri.

Producentforeningen støtter bestræbelserne på at få etableret den europæiske spiludviklerorganisation, EGDF. EGDF er endnu ikke operativ, men fungerer indtil videre som mødested for spiludviklere og spiludviklerorganisationer fra især England, Tyskland, Frankrig, Sverige, Finland og Danmark.

Det forventes at EGDF formelt bliver etableret i løbet af 2006, og organisationen vil bl.a. have EU-reguleringen som et væsentligt indsatsområde.

Producentforeningen har de sidste 3 år været medlem TIGA, der er den engelske spiludviklerorganisation. TIGA tilbyder sine medlemmer, dvs. herunder de danske medlemsvirksomheder, en række services i form af konferencer, branche-data o.a.

Nordisk ministerråd har taget initiativ til etablering af en støtteordning for nordiske computerspil. Støtteordningen forventes at være operativ i løbet af 2006. Det er derfor naturligt, at der er et meget tæt samarbejde mellem de nordiske spiludviklere og deres organisationer.

Sverige har en meget effektiv spiludviklerorganisation, og den nordiske støtteordning vil sandsynligvis få kontor i Malmø. Det er endvidere den svenske spiludviklerorganisation, SPELPLAN, der er drivende kraft bag etableringen af et nordisk eksportfremstød på den store spilmesse E3, der finder sted i maj i Los Angeles.

Producentforeningen anser den internationale organisering på spilområdet som værende meget vigtig. Foreningen vil ikke være drivende kraft på det europæiske plan, men der vil være en del synergi ift arbejdet i Brussel via CEPI. Derimod anses det nordiske arbejde for essentielt for spilområdet. Det nordiske marked er et naturligt marked for computerspil, og derfor vil det nordiske arbejde være ret højt prioriteret.

Overenskomster mv.

Medlemsrådgivningen er fortsat et meget centralt aktivitetsområde i foreningen. Den individuelle rådgivning, både om overenskomstforhold og om andre aspekter, er for mange medlemmer foreningens væsentligste aktiv. Men der er områder, hvor den individuelle rådgivning med fordel kan erstattes af mere kollektiv rådgivning – for eksempel kurser og generelle vejledninger.

For at imødegå de nye krav til branchen vil Producentforeningen i de kommende år justere prioriteringerne, således at foreningen i mindre grad kommer til at arbejde på individuel problemløsning og i større udstrækning arbejde på kollektiv interessevaretagelse.

Spillefilm

Spillefilmområdet er præget af forhandlinger om fornyelse af skuespilleroverenskomsten, der er igang på 3. år.

forhandlinger om fornyelse af FAF-overenskomsten, der nu har været på standby i snart 2 år.

en dramatiker-overenskomst, hvor der mellem Producentforeningen og forbundet ikke er consensus om centrale definitioner i overenskomsten.

et ureguleret instruktør-område, hvor det nogle gange opleves som at der er krig fra hus til hus, men hvor realiteten er, at der årligt bliver indgået mellem 25 og 30 instruktørkontrakter, der ikke giver anledning til problemer.

Spillefilmgruppen har nu nedsat et udvalg, der skal arbejde med at udvikle en foreningsholdning til centrale definitioner på bl.a. egenkapital og indtægter. Resultatet af dette arbejde vil styrke foreningens arbejde i forhold til indgåelse af instruktør- og dramatikerkontrakter, ligesom det vil være et vigtigt instrument i de fortsatte overenskomstforhandlinger med DSF.

Hvad angår FAF har forhandlingerne været på stand by som en konsekvens af, at der ikke har kunnet opnås enighed om afskaffelse af bemandingsreglen.

Producentforeningen har i perioden ensidigt besluttet at regulere overenskomsten, og der er ikke meldinger om, at de standende forhandlinger giver problemer på produktionerne. Det skal dog bemærkes, at så længe der ikke er forhandlinger om ny overenskomst, er der heller ikke udsigt til løsning af øvrige problemer i overenskomsten, f.eks. transportreglerne. Det ser dog ud til at på de produktioner, hvor der på forhånd indgås aftaler om f.eks. transport til location, kan man undgå eventuelle uhensigtsmæssigheder i overenskomsten.

Talentudvikling – New Danish Screen

Efter en lang indkøringsperiode ser det nu ud til at talentudviklingspuljen er ved at komme rigtig igang.

Med Dansk Skuespillerforbund foreligger der en aftale om at videreføre den gamle novellefilmoverenskomst på talentudviklingsproduktioner. Der foreligger noget nær consensus med Dansk Filminstruktører og Danske Dramatikeres forbund om, at novellefilmoverenskomsten kan bruges som forlæg.

Fsva. FAF er praksis, at kort- og dokumentarfilmoverenskomsten kan anvendes på talentudviklingsfilm, og at det er op til holdet at indgå aftaler om bl.a. arbejdstid mv.

Samlet set må det konkluderes, at branchen leverer aftalerammer, der på trods af kritikken af puljen og dens administration kan matche produktionernes behov.

Talentudvikling - andre

Generelt ser det ud til, at der er vækst i "talentudviklingsfilm", der produceres uden for Talentudviklingspuljens-regi. Ofte er det ikke-medlemmer af Producentforeningen, der ikke er direkte bundet af overenskomsterne, der producerer disse film, men der er udtrykt ønske fra medlemskredsen om indførelse af ordninger, der gør, at medlemmer af Producentforeningen også kan producere sådanne film uden at begå overenskomstbrud.

Det er en svær balance mellem kravet om at producere på professionelle vilkår og behovet for talentudvikling i professionelle rammer. Generelt er der stor velvillighed fra filmarbejdere, instruktører mv. til at medvirke på lav-budget-vilkår, ligesom producenterne gerne investerer tid og udstyr i disse produktioner, og det kan derfor virke konkurrenceforvridende i forhold til at

tiltrække nyt talent til virksomhederne, hvis medlemmer af Producentforeningen ikke kan indgå i sådanne produktioner.

For at kunne understøtte den voksende, branchebaserede talentudvikling vil dette problem komme på dagsordenen i fremtidige overenskomstforhandlinger.

Reklamefilm

Skuespillere: Som de fleste vil erindre var der i efteråret 2004 konflikt med Dansk Skuespillerforbund på reklamefilmområdet. Konflikten blev indledt af DSF, efter at Producentforeningen havde stoppet forhandlingerne om en fornyelse af overenskomsten. Producentforeningen stoppede forhandlingerne fordi det ikke var muligt at få en overenskomst, der afspejlede "virkelighedens verden".

Konflikten blev afsluttet med at der blev indgået en overenskomst. DSF vandt krigen – men det har siden vist sig, at det er tvivlsomt, om de vinder freden. Eller om hele branchen er ved at tabe området.

DSF-reklameoverenskomsten er utidssvarende. Overenskomsten giver ikke mulighed for at indgå de aftaler, som indgås i den virkelige verden. Reklamemarkedet har de sidste år undergået en forvandling fra produktion af enkeltstående reklamefilm til et, måske to medier, til at annoncørerne ønsker serier af reklamefilm, til et større antal medier. Det kan reklameoverenskomsten kun meget svært håndtere – eller rettere, det kræver en højere embedseksamen fra såvel producenter som skuespillere at indgå aftaler, der er i overensstemmelse med overenskomsten.

Konsekvensen er på den korte sigt et hav af konflikter mellem producenter og skuespillere og mellem DSF og PROF. På den lidt længere sigt har det til konsekvens, at skuespilleraftaler indgås mellem annoncør eller bureau og den enkelte skuespiller – en udvikling, der allerede er startet. Det betyder en adskillelse af rettighedsstyringen og produktionen, hvilket ingen kan være tjent med.

Problemet kan ikke løses over overenskomstforhandlingsbordet. Situationen forudsætter, at begge parter er klar over, hvad det er, der er "virkelighedens verden". Producentforeningen har derfor taget initiativ til et top-møde mellem aktive reklamefilmskuespillere og producenter med henblik på at indlede en dialog.

FAF: Det blev på sidste generalforsamling besluttet at undersøge mulighederne for at indgå en reklameoverenskomst med FAF. Reklameproduktionsmarkedet er præget af en stor del inhouse-produktion, som i givet fald ikke vil være omfattet af en overenskomst. En overenskomst vil derfor komme til at skævvride markedet – sandsynligvis til skade for medlemmerne af Producentforeningen. Omvendt er der områder, hvor medlemmer af Producentforeningen vil kunne gøre en forskel, og gøre det mere attraktivt for FAF'erne at arbejde for medlemmer af v. Det kunne eksempelvis være bookingaftaler, hvor filmarbejdere har givet udtryk for stor frustration over, hvordan filmarbejderbookingen foregår i dag. Reklamegruppen har endnu ikke taget endelig stilling

til, om der skal indledes overenskomstforhandlinger med FAF, om der skal etableres et "best-practise-system", eller om området fortsat skal være selvregulerende.

NCB:

NCB og musikrettigheder er fortsat en jungle for alle, der beskæftiger sig med produktion af levende billeder, hvor der er lyd og musik på. NCB bliver samtidig oplevet som et "stort monster", hvis administration er enevældig – og endda nogle gange tilfældig.

Med henblik på at kunne kvalificere debatten om NCB i de enkelte medlemsområder, således at medlemmerne på de enkelte produktionsområde kan tage stilling til om der "skal gøres noget ved NCB", blev der i efteråret i Filmret-regi afholdt et velbesøgt informationsmøde om NCB og musikrettigheder.

Det forventes at NCB i det kommende år vil komme på dagsordenen i de enkelte medlemsområder.

Kabel-, blankbånd og AVU-midler

Producentforeningen anvender flere og flere ressourcer på at forsvare de gældende ophavsretslige ordninger.

Kabel-ordningen er fortsat under angreb fra antenneforeninger såvel som væsentlige industripolitiske aktører (TDC o.a.).

Kabel-ordningen baserer sig på at enhver kabel-distributør ikke skal møde modstand i det ophavsretslige, hvis han/hun vil opbygge en forretning på at videresprede tv-signaler. Men kabel-distributøren skal betale ophavsmændene, herunder producenterne for det.

Ordningen er teknologi-neutral; dvs. hvad enten distributøren arbejder ud fra en traditionel kabelplatform, mobil, IP, satellit eller andet – så er det muligt at indgå en aftale med COPY-DAN Kabel-TV. Alternativet ville være at distributøren skulle ud og indgå aftaler med omkring 40 forskellige organisationer.

Og ikke mindst, kabelordningen er et ikke uvæsentligt bidrag til den danske kultur-industri. Uden kabel-ordningen vil TV- og filmproduktion alt andet lige mangle over 120 mio kr.

Producentforeningen har i det forgangne år deltaget i et arbejdsudvalg under COPY-DAN Kabel-TV, bestående af Mikael Waldorf fra Dansk Skuespillerforbund der er formand for Kabel-TV og Sandra Piras fra Danske Filminstruktører. Arbejdsgruppen har udviklet en række argumentationspapirer for ordningen, og har haft en lang række møder med centrale politikere.

Selv om angrebene på kabelordningen er vedholdende, er det indtrykket at ordningen vil overleve – men det kræver også i fremtiden hårdt arbejde både fra foreningen og fra de af foreningens medlemmer der har kontakter i det politiske miljø.

Blankbånds-ordningen er ikke længere under angreb, den er nærmest under afvikling. Når regeringens lovforslag om ændring af blankvederlagsordningen forventeligt bliver vedtaget i løbet af foråret, vil provenuet til producenter blive reduceret væsentligt, ligesom at der vil være væsentligt færre midler til at man fra branchen vil kunne støtte ”almennyttige aktiviteter”.

Alle COPY-DAN’s medlemsorganisationer har gjort et stort stykke arbejde for at få bevaret ordningen og få den til at omfatte hard-ware, men desværre forgæves.

AVU-kopier er en lille organisation set ift kabel- og blankbåndsordningen. AVU indgår aftaler således at skoler og undervisningsinstitutioner kan bruge tv-udsendelser i undervisningen.

AVU-kopiers hovedaktivitet de senste par år, har været at give tilladelser når skoler har ønsket at anvende tv-udsendelser i digital form på den ene eller anden måde. AVU-kopier er således mønstereksemplet på at ophavsretten ikke er en hindring i den digitale verden; og at COPY-DAN kan indgå de fornødne aftaler.

Et af de mere kontroversielle emner der har været oppe i AVU er at de radikales Simon Emill Ammitzbøll har rejst en politisk sag om hvorfor skoleklasser ikke må se biografilm som et led i undervisningen. Kulturministeriet har svaret Simon Emil Ammitzbøll, at man opfatter en skoleklasse som en ikke-offentlig forsamling, hvilket betyder at skoleklasser lovligt vil kunne se biografilm. COPY-DAN AVU Kopier arbejder nu på denne sag, for i det mindste at få etableret en betalingsordning hvis det nu er blevet lovligt at vise biografilm i skoleklasser.

Producentforeningen er ligeledes aktivt repræsenteret i COPY-DAN’s fællesforening. En af hovedopgaverne i det forgangne år har været udarbejdelsen af den såkaldte manual for rettighedshavernes forvaltning af rettighedsmidler – herunder rammerne for anvendelse af midlerne til kollektive formål.

Det er Producentforeningens holdning, at rettighedsmidler i videst muligt omfang skal fordeles individuelt baseret på et sagligt grundlag. Det er endvidere Producentforeningens holdning at kollektive midler skal anvendes så de kommer hele branchen til gode – og ikke kun medlemmerne i medlemsorganisationerne. Producentforeningen har endvidere som mål at administrationen af rettighedsmidler skal ske på et klart, gennemskueligt grundlag med medlemmernes mulighed for indsigt og kontrol. Disse mål forsøger Producentforeningen at leve op til ved en meget udbygget og detaljeret afrapportering i foreningens årsrapport (denne skrivelse) og foreningens årsregnskab.

Denne holdning deles af Filmret, hvor Producentforeningen udpeger bestyrelsen. Det var derfor naturligt at Filmrets bestyrelse og administrator traf beslutning

om at bede COPY-DAN som tilsynsmyndighed for forvaltningenn af rettighedsmidler, om at få lavet en uvildig gennemgang af Filmret, CABs, FILMKOPI's og Producentforeningens administration af rettighedsmidler. Det er ikke nogen hemmelighed at beslutningen om at iværksætte en undersøgelse, faldt tidsmæssigt sammen med kulminationen af to producenters fortsatte angreb på rettighedssystemet.

Det var ikke overraskende, men glædeligt, at rapporten overordnet kunne konkludere at "Filmproducenterne i hovedsagen har fulgt reglerne i forbindelse med fordelingen COPY-DAN-vederlagene". De få kritikpunkter der blev rejst i rapporten er efterfølgende blevet justeret ind af Filmret.

Producentforeningen er herudover repræsenteret i såvel CABs som FILMKOPI's bestyrelser.

Organisatorisk

Producentforeningens repræsentanter i organisationer, udvalg, råd, bestyrelser mv.

COPY-DAN, AVU kopier - (udpeget af Filmret)	Klaus Hansen
	Katrine Schlüter
COPY-DAN, Blankbånd (udpeget af Filmret)	Johan Schlüter
COPY-DAN, Kabel - (udpeget af Filmret) - (udpeget af Filmret)	Klaus Hansen
	Nina Crone
	Johan Schlüter
* COPY-DAN Fællesbestyrelse	Klaus Hansen
	Johan Schlüter
	Lars Halgreen
Filmret	Rene Szczymbak
	Kim Magnusson
	Tomas Hostrup-Larsen
Filmkopi	Erik Crone
CAB	Klaus Hansen
	Nina Crone
	René Szczymbak
Spillefilmrådet ved DFI	Bo Ehrhardt
Filmkopis uddannelsesudvalg	Tivi Magnusson
	Rasmus Thorsen
Dokumentarfilmrådet ved DFI	Claus Ladegaard
Museumsrådet ved DFI	Ulla Hansen afløst af Kurt Wellejus
Filmfyn A/S	Klaus Hansen
Animationsuddannelsen Viborg	Karsten Kiilerich
DADIU (Det Danske akademi for digital interaktiv underholdning)	Chris Mottes
CEPI	Klaus Hansen
CFP-E	Christian Bevort
	Klaus Hansen
FIAPF	Klaus Hansen

- (udpeget af Filmret)	Johan Schlüter
European Games Federation (EGF)	Klaus Hansen
Øresunds Filmcommission, styregruppe	Lars Hermann, afløst af Klaus Hansen

* Udpegningen til COPY-DANs fællesbestyrelse foretages af de enkelte COPY-DAN foreningen.

Bestyrelse

Producentforeningens bestyrelse har i perioden bestået af:

Kim Magnusson , Nordisk Film	Spillefilm (fmd)
René Szczyrbak , STV	TV (næstformand)
Peter Aalbæk Jensen , Zentropa	Spillefilm
Thomas Heurlin , Koncern	TV
Christian Bevort , Moland	Reklame
Thomas Hostrup-Larsen , Cosmo	Kort- og dokumentarfilm
Chris Mottes , Deadline	Interaktive medier
Jørn Kjær Nielsen , Movision	Information og corporate
Nina Crone , Crone Film	Suppleant, spillefilm
Claus Ladegaard , Easy Film	Suppleant, tv
Lise Lense Møller , Magic Hour Films	Suppleant, kort- og dokumentarfilm
Søren Sørensen , ITE	Suppleant, interaktive medier
Rasmus Ejlers , Locomotion	Suppleant, reklame

Søren Sørensen forlod i efteråret ITE, og pladsen som suppleant har været ubesat siden.

Medlemmer:

Der er i 2005 indmeldt 8 nye medlemmer:

1. B-Film
2. Turbine Film
3. Guppyworks
4. Far From Hollywood
5. Scanbox Entertainment
6. Visitfilm
7. Zenaria
8. Ivanoff International

Der er i 2005 udmeldt 6 medlemmer:

1. Det Danske Filmstudie
2. Bullet
3. MR-Production

4. Early Bird
5. Pink Floor
6. Media Mobsters

Producentforeningen har pr. 22. marts 2006 85 medlemmer.

Sekretariat

I 2005 har det af økonomiske årsager desværre været nødvendigt at reducere sekretariatets ressourcer. Souschef Malene Rafn er fratrådt sin stilling i november og efter aftale er foreningens to jurister gået ned i tid.

Afskedigelsen og reduktionen af ressourcer har medført ændringer af sekretariatets organisering således at den hidtidige "projektafdeling", der arbejder med tv-festival og lignende projekter, bliver integreret i det der internt kaldes "politisk afdeling". Målet er at flere medarbejdere skal kunne arbejde på tværs af områderne.

Producentforeningens medarbejdere består per dags dato af følgende ansatte.

Klaus Hansen, sekretariatschef
Birthe Møller, informationsmedarbejder

Lotte Odgaard Rasmussen, jurist
Tina Berg Fussing, jurist

Maja Find, projektkoordinator, festivalchef og redaktør
Mette Winum Andersen, projektassistent

Jeanne Dehn, bogholder